EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.2.10.
COM(2020) 47 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv szerinti számlázási szabályok értékeléséről

{SWD(2020) 29 final}

1. Bevezetés

A 2006/112/EK irányelv[1] (héairányelv) 237. cikke alapján a Bizottság egy független gazdasági tanulmányra alapozott átfogó értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2013. január 1-jétől alkalmazandó számlázási szabályok hatásáról és különösen arról, hogy ezek a szabályok ténylegesen milyen mértékben csökkentették a vállalkozások adminisztratív terheit. A Bizottság ezért végezte el a számlázási szabályok értékelését.

Az értékelést az Economisti Associati tanácsadó csoport vezetésével készült független tanulmány alapozta meg, és 2019 februárjában közzétételre került a végleges jelentés[2].

Az értékelés a 2010/45/EU tanácsi irányelv számlázási szabályaira[3] (második számlázási irányelv vagy SID) terjedt ki, és különösen azt vizsgálta, hogy e szabályok elősegítették-e az eredetileg meghatározott négy általános célkitűzés teljesülését, nevezetesen: i. a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentését, ii. a héacsalások visszaszorítását/az ellenőrzési tevékenység elősegítését, iii. a belső piac megfelelő működését és iv. a kkv-k támogatását.

Az értékelés a Bizottság minőségi jogalkotásra vonatkozó irányelvei[4] szerinti öt értékelési kritériumot vette figyelembe: relevancia, eredményesség, hatékonyság, koherencia és uniós hozzáadott érték.

2. Az irányelv átültetése és végrehajtása

Az értékelés kiindulópontjának meghatározásához a tanácsadó elemezte a második számlázási irányelv tagállamok általi átültetésének és végrehajtásának módját. Az elemzés elsősorban azt vizsgálta, hogy a tagállamok megfelelően átültették-e az irányelvet, és az irányelv hatására milyen mértékben változott meg a nemzeti jogszabályi keretrendszer. Az egyértelműség érdekében az elemzés alábbi összefoglalója külön-külön tárgyal három tematikus területet.

2.1. Elektronikus számlázás

Az irányelv az elektronikus számlázásra (e-számlázás) vonatkozó uniós jogi keretrendszerben három fő módosítást vezetett be: i. az e-számla fogalmának újraalkotása; ii. a technológiai semlegesség elve; és iii. a papíralapú és az elektronikus számlák egyenértékűségének elve. A

---

1 A Tanács 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

2 Report on the evaluation of Invoicing Rules of Directive 2006/112/EC (Jelentés a 2006/112/EK irányelv szerinti számlázási szabályok értékeléséről): https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/745fa4fe-2db0-11e9-8d04-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search

3 A Tanács 2010/45/EU irányelve (2010. július 13.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a számlázás szabályai tekintetében történő módosításáról (HL L 189., 2010.7.22.).

4 További információért lásd: https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how/better-regulation-guidelines-and-toolbox_en

módosításokat EU-szerte hasonlóan vezették be. Helytelen átültetés miatti probléma nem merült fel még akkor sem, ha a nemzeti rendelkezések kis mértékben eltérnek az irányelv szövegétől.

Különösen az *e-számla fogalmi meghatározása* tekintetében a legtöbb tagállam (24) a nemzeti jogszabályaiban szó szerint átvette az e-számla irányelv szerinti meghatározását. Négy tagállam vagy a fogalmi meghatározást nem vette át vagy a meghatározás valamilyen módon eltér a héairányelvben szereplőtől. A *technológiai semlegesség elve* tekintetében az átültetés egységes volt, és egyik tagállam sem kíván előre meghatározott e-számlázási technológiát alkalmazni. Habár négy tagállam csak a nemzeti jogszabályaiban kifejezetten említett e-számlázási megoldásokat fogadja el, a felkínált opciók elég tág teret hagynak az adófizetők választási szabadságának biztosítására. Az *egyenértékűség* elvének garantálása érdekében valamennyi tagállamban törölték az e-számlákra vonatkozó azon jogi rendelkezéseket, amelyek a papír alapú számlákhoz képest többlet követelményt támasztottak[5].

2.2. Számlakibocsátás és a számla tartalma

A SID a számlakibocsátás és a számla tartalma tekintetében számos módosítást vezetett be. A SID módosította a következő három konkrét számlázási rendszert: önszámlázás, egyszerűsített számla és összesítő számla. A SID a terhek mérséklése és a harmonizáció javítása érdekében a határokon átnyúló tranzakciókra vonatkozó számlázási előírásokat is módosította. A fő módosítások az alkalmazandó számlázási szabályokat, a számlakibocsátás határidejét és a határokon átnyúló tevékenységekről szóló számlák tartalmát érintik.

Az irányelv átültetése összességében nagyon eredményes volt. A SID kötelező előírásai a nemzeti jogszabályokba hiánytalanul átültetésre kerültek. Ezen túlmenően a tagállamok olyan módosításokat is beépítettek a nemzeti jogszabályaikba, amelyek bevezetése nem volt számukra kötelező. Végezetül a tagállamok további egyszerűsítésként olyan egyéb módosításokat is bevezettek, amelyeket az irányelv valójában nem írt elő, de nem is voltak ellentétesek az irányelvvel.

Érdemes megemlíteni, hogy a számlakibocsátás és a számlatartalom tekintetében egyes tagállamok nemzeti jogszabályai már megfeleltek a SID előírásainak. Ebből következően a módosítások mértékét a korábbi nemzeti jogszabályok rendelkezései határozták meg. Vagyis az irányelv különböző mértékű hatást gyakorolt az egyes nemzeti jogszabályi keretrendszerekre. Ez volt az oka annak, hogy az értékelés elsősorban ezekre a rendelkezésekre irányult, a jogszabályváltozás mértékét alapul véve (vagyis azt, hogy a rendelkezések miatt hány tagállamban módosult a nemzeti jogszabályrendszer), és azt, hogy a héa-szakértők megítélése szerint e rendelkezések hatással voltak-e a vállalatok magatartására. A felállított prioritások alapján megállapítható, hogy az alkalmazandó jogszabály (a héairányelv 219a. cikke), az egyszerűsített számlák (a héairányelv 220a., 226b., 238. cikke), a számlakibocsátás határideje (a héairányelv 222. cikke) és az önszámlázás (a héairányelv

[5] Az e-számlázási rendelkezések átültetésével kapcsolatban további részletek a bizottsági szolgálati munkadokumentum 3.1.1. fejezetében találhatók.

224. cikke) miatti módosítások jelentős mértékűek voltak, míg a SID miatti egyéb változások miatt csak kis mértékű módosításokra került sor[6].

2.3. Egyéb számlázási szabályok

A SID a kkv-k vonatkozásában új szabályként bevezette az egyes mikrovállalkozásokra vonatkozó úgynevezett kombinált pénzforgalmi elszámolási rendszert. A pénzforgalmi elszámolási rendszerrel kapcsolatos rendelkezések átültetésének elemzése alapján megállapítható, hogy a nemzeti jogszabályok nem ütköznek az uniós rendelkezésekkel. A Közösségen belüli termékértékesítéssel és termékbeszerzéssel kapcsolatos héa-fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályok egyéb módosításai és azok átültetése következtében a tagállamok körében e tekintetben megvalósult a harmonizált megközelítés.

3. A második számlázási irányelv fő hatásai

3.1. Az adminisztratív terhek csökkentése

A vállalkozások adminisztratív terheit a SID elsősorban a következő két rendelkezés útján csökkentette: i. e-számlázási előírások és ii. a számlakibocsátás határideje és a számlák tartalma, amelyek egyszerűbbé tették és harmonizálták a számlázási szabályokat.

Az e-számlázás tekintetében a SID pozitív szerepe egyértelmű. A SID kétségkívül az egyik olyan tényező volt, amely 2014 óta arra ösztönözte az EU területén működő vállalkozásokat, hogy egyre szélesebb körben alkalmazzák az *e-számlázást*. A tanulmány alapján a SID az adminisztratív terhek csökkentésében a legnagyobb hatást azzal érte el, hogy nagyobb mértékben elterjedt a strukturálatlan e-számlázás[7], mert ez olyan egyszerűsítést jelentett, amely a vállalatokat a papír alapú számlákról a PDF formátumra[8] való átállásra sarkallta. A SID nem tett különbséget a strukturált[9] és a strukturálatlan e-számla között. Az irányelv azzal, hogy nem tett különbséget a két e-számla formátum között, és a technológia-semlegesség elvét érvényesítette, közvetlenül nem ösztönözte az automatizált módon feldolgozható számlák alkalmazását, így nem terjedt el nagyobb mértékben a strukturált e-számlák használata.

Az irányelv a 2014–2017 közötti időszakban a vállalatok adminisztratív terheit összegszerűen[10] körülbelül 1,04 milliárd EUR-val mérsékelte, amelyből mintegy 920 millió EUR-t tett ki a strukturálatlan számlázás elterjedése miatti tehercsökkenés[11]. A SID

---

6 Lásd a Bizottsági munkadokumentum 3.1.2. szakaszát.

7 A strukturálatlan e-számlák olyan számlák, amelyeknek nincs előírt vagy speciális formátumuk, és amelyeket elektronikus úton továbbítanak, pl. e-mailben PDF-csatolmányként vagy faxon, és a fax fogadása elektronikusan (nem papíron) történik.

8 A hordozható dokumentumformátum olyan fájlformátum, amely lehetővé teszi elektronikus dokumentumok előre meghatározott formában történő előállítását és elküldését.

9 A strukturált elektronikus számlák olyan számlák, amelyek kibocsátása, továbbítása és fogadása olyan strukturált elektronikus formátumban történik, amely lehetővé teszi automatikus és elektronikus feldolgozásukat.

10 A számítás tekintetében lásd a 2006/112/EK irányelv szerinti számlázási szabályok értékeléséről szóló végleges jelentés 5.2. és 6. szakaszát.

11 A további megtakarítást az egyszerűsített számlázás és a pénzforgalmi elszámolási rendszer eredményezte.

e hatása legnagyobb mértékben a mikrovállalkozások[12] helyzetét javította, tekintettel arra, hogy ők azért kezdték el alkalmazni a strukturálatlan e-számlázást, mert nem rendelkeztek a strukturált e-számlázás követelményeit kielégítő eszközökkel.

A *számlakibocsátás és a számlatartalom felülvizsgálata* tekintetében a terhek mérséklődése korlátozottnak tekinthető. Az adminisztratív terhek a legnagyobb mértékben az egyszerűsített számlázási rendszer bevezetése miatt csökkentek (összegszerűen évente körülbelül 38 millió EUR-val[13]).

3.2. A belső piacra gyakorolt hatás

A SID elsősorban az e-számláknak és a határokon átnyúló számlázásnak köszönhetően pozitív hatással volt a belső piac működésének elősegítésére.

Először is, a tanulmány keretében összegyűjtött adatok azt mutatják, hogy az Unión belüli kereskedelemben 2014-ben a gazdasági szereplők negyede, 2018-ban pedig már a három negyede bocsátott ki e-számlát. Ez azt jelenti, hogy a SID megoldotta a határokon átnyúló e-számlázást nehezítő problémákat, így egyértelműen hozzájárult az e-számlák határokon átnyúló tranzakciókban történő nagyobb mértékű használatához.

Másodszor, a SID négy további jelentős változást hozott a határokon átnyúló számlázás szabályaiban: i. az alkalmazandó számlázási rendszerek új szabályai (219a. cikk); ii. a számlakibocsátás határidejének egységesítése az Unión belüli tranzakciókra vonatkozóan (222. cikk); iii. a devizaátváltás új szabályai (91. cikk és 230. cikk); és (iv) a számlák egyszerűsített adattartalma a fordított adózási mechanizmus hatálya alá tartozó határokon átnyúló tranzakciók esetében (226a. cikk). Továbbá az önszámlázásra vonatkozó új szabályok (224. cikk) is egyszerűsítették ennek a számlázási rendszernek a határokon átnyúló tranzakciókra történő alkalmazását. Ezek a változások növelték az Unión belüli tranzakciókra alkalmazandó számlázási szabályokkal kapcsolatos jogbiztonságot.

A SID további rendelkezései csak korlátozott hatással voltak a belső piacra, mivel nem érintették a számlázási folyamatot, így a vállalatok nem fordítottak rájuk figyelmet.

3.3. Az irányelv szerepe a kkv-k támogatásában

A SID legtöbb rendelkezése általános jellegű, egyaránt vonatkozik a nagyvállalatokra és a kkv-kra is. A szabályozási keret egyszerűsítése és harmonizálása azonban az adminisztratív terhek mérséklődéséhez vezet, a rendelkezések tehát különösen előnyösek lehetnek a kkv-k számára, amelyek a kisebb méretükből adódóan általában nehezebben tudják teljesíteni az adózással kapcsolatos előírásokat, mint a nagyvállalatok.

---

12 A mikro-, kis- és középvállalkozások fogalmi meghatározásáról szóló bizottsági ajánlás ((C(2003/1422), szerint mikrovállalkozásnak minősül az olyan vállalkozás, amely 10-nél kevesebb munkavállalót foglalkoztat, és amelynek éves forgalma és/vagy éves mérleg főösszege nem haladja meg a 2 millió EUR-t.

13 A számítás tekintetében lásd a 2006/112/EK irányelv szerinti számlázási szabályok értékeléséről szóló végleges jelentés 6.2.2. szakaszát.

A SID a *strukturálatlan e-számlázás* szélesebb körű alkalmazása következtében előnyös hatással volt a kkv-kra. Ez a pozitív hatás jelentősebb volt a kkv-k és mikrovállalkozások körében, mint a nagyvállalatoknál. A kkv-k terhei a strukturálatlan e-számlázás szélesebb körű használata miatt körülbelül 55 %-kal csökkentek. A még mindig jelentős terhek csökkenésében megfigyelhető eltérés a nagyvállalatoknak tudható be, mivel a nagy cégek lényegesen több számlát bocsátanak ki.

A SID két olyan számlázási rendszert is módosított, amelyek részben vagy egészben a kkv-k igényeihez igazodnak, nevezetesen a pénzforgalmi elszámolási rendszert és az egyszerűsített számlázást, elősegítve ezzel a szélesebb körű használatukat. A SID által bevezetett módosításokat követően több tagállam is bevezette a *pénzforgalmi elszámolási rendszert* vagy bővítette annak hatókörét. A SID-nek köszönhetően mintegy 60 000 további mikrovállalkozás számára jelentett könnyebbséget a pénzforgalmi elszámolási rendszer. Mindent összevetve a szóban forgó rendszerek elterjedtsége továbbra is korlátozott, mert a pénzforgalmi elszámolási rendszer választásához módosítani kell a számviteli folyamatot, ami bizonyos esetekben magasabb tanácsadói díjakat eredményezhet. A pénzforgalmi elszámolási rendszer szélesebb körű alkalmazása következtében a SID által generált összes költségmegtakarítás 33 millió EUR-ra becsülhető abban a tíz tagállamban, amelyekben a változások a SID-nek tudhatók be. A pénzforgalmi elszámolás fontossága azonban túlmutat az adminisztratív terhek puszta csökkenésén. Nagyon fontos szerepet játszott a mikrovállalkozások életében a gazdasági válság idején, amikor a gazdasági feltételek romlottak, és a fizetések nehezebbé váltak.

Ami az egyszerűsített számlákat illeti, ezt a számlázási rendszert a SID általi módosítások miatt számos tagállamban bevezették, míg más tagállamokban bővítették annak alkalmazási körét. A számlakibocsátásra és a számlatartalomra vonatkozó rendelkezések közül az *egyszerűsített számlázási rendszernek* köszönhetően csökkentek a legnagyobb mértékben az adminisztratív terhek (lásd fentebb a 3.1. szakaszt). Az egyszerűsített számlák használata azonban továbbra is nagyrészt csak bizonyos gazdasági ágazatokra korlátozódik, például a szálláshely-szolgáltatásra, a vendéglátásra, a kiskereskedelemre, a benzinkutakra és szállítási szolgáltatásokra, ezért a terhek csökkenése nem jelentős.

3.4. A héacsalás elleni küzdelem

Az irányelv összességében az adóellenőrzési tevékenységek támogatását, végső soron a héa-szabálykövető magatartás javítását is célozta. Ebből a célból a SID két rendelkezést módosított: i. a Közösségen belüli tranzakciókra vonatkozó számlák kibocsátási határidejét és ii) a Közösségen belüli árubeszerzésekkel és értékesítésekkel kapcsolatos héa-fizetési kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Arra azonban nincs bizonyíték, hogy a SID jelentős hatást gyakorolt volna az adóellenőrzésre, illetve a héa-szabálykövető magatartásra. Az adóhatóságok véleménye megerősítette, hogy ha volt is a SID-nek hatása a héa-szabálykövető magatartásra, az csak korlátozott volt. Az adóhatóságok és az érintett felek véleménye szerint az adóellenőrzésben a számlázási szabályok révén nem lehet ennél többet elérni. Mivel az adóhatóságok a számlázási műveletekből származó információkhoz nem feltétlenül férnek hozzá, jelenleg elsősorban olyan rendszerekre összpontosítanak, amelyek valós idejű

jelentések útján javítják a kockázatelemzést és célzottabb vizsgálatokat tesznek lehetővé. Ugyanakkor megnyugtató az a tény, hogy a számlázási és e-számlázási követelmények egyszerűsítése és harmonizálása nem befolyásolta hátrányosan az adóellenőrzési munkát.

4. Az irányelv fő hiányosságai

A számlázási szabályok értékelése feltárta a SID egy hiányosságát, és rávilágított néhány felmerülő kérdésre, az alábbiak szerint.

4.1. A megbízható ellenőrzési nyomvonalat biztosító üzleti ellenőrzések (BCAT) nem egyértelműek

Az e-számlázás kapcsán a SID bevezette a megbízható ellenőrzési nyomvonalat biztosító üzleti ellenőrzések (BCAT) fogalmat, ami az e-számlák eredetének hitelességét és tartalmuk sértetlenségét bizonyítani hivatott ellenőrzést jelenti. Ez a fogalom igen komplex, értelmezése az adóhatóságok körében nem egységes, az EU-ban működő gazdasági szereplők pedig csak nagyon kis mértékben alkalmazzák. Az érintett felek a SID hiányosságaként jellemzik.

A SID (a 233. cikkben) lehetőséget biztosít az adóalanyok számára, hogy saját maguk határozhassák meg annak módját, ahogyan a számla eredetének hitelességét és tartalmának sértetlenségét bizonyítják. A gyakorlatban azonban csak a következő módszereket alkalmazzák: i. elektronikus aláírás; ii. elektronikus adatcsere; és iii. BCAT. Vagyis valamennyi olyan vállalat számára, amely nem választotta az elektronikus aláírást vagy az elektronikus adatcserét, a BCAT az alapértelmezett módszer az e-számla eredete hitelességének és tartalma sértetlenségének bizonyítására. Ez azt is jelenti, hogy az aláírás nélküli PDF formátumú e-számlákat alkalmazó legtöbb, ha nem az összes vállalatnak BCAT rendszert kell működtetnie. Csakhogy a vállalatok ezt a szabályt korlátozottan követték, és az adóhatóságok is csak korlátozottan szereztek érvényt neki, sőt egyes tagállamokban figyelmen kívül is hagyták. Az érintett felek általános véleménye szerint az irányelvből hiányzik a BCAT gyakorlati szempontú fogalmi meghatározása. A tagállamok másodlagos joganyagában és az Európai Bizottság által készített Magyarázatokban szerepelt némi iránymutatás. Ennek ellenére a gazdasági szereplők a BCAT-ról rendelkezése álló iránymutatást nem tartják megfelelőnek és eléggé egyértelműnek. Ez megkérdőjelezi ennek az opciónak a gyakorlati alkalmazhatóságát és az adóügyi auditok során való elfogadhatóságát.

4.2. Az archiválási szabályok összetettsége

Az egyik felmerülő kérdés az archiválási szabályok problémája. Az archiválásról a SID nem rendelkezik. Az irányelv átültetése óta az archiválási szabályok – eltérő mértékben – összetettebbé váltak, szabályozásuk pedig széttagoltabb lett. Ennek oka, hogy egyes tagállamok nagyon részletes szabályokat fogadtak el a pénzügyi dokumentumok elektronikus archiválásáról, ami egyértelműen az e-számlákra is vonatkozik. Az érintettek csaknem 40 %-a úgy gondolja, hogy az e-számlák archiválására vonatkozó nemzeti jogszabályok nagy terhet jelentenek, betartásuk pedig nehézségekbe ütközik.

4.3. 4.3. Nemzeti e-jelentési követelmények

A SID elfogadása után felmerült, de nem a SID-ből következő másik probléma az, hogy számos tagállam előírta bizonyos belföldi tranzakciók elektronikus úton történő bejelentését. A tagállamok az ilyen bejelentési kötelezettséget a csalások megakadályozása végett vezették be. Az érintett gazdasági szereplők szerint az ilyen jellegű nemzeti e-jelentési követelmények elterjedése a harmonizáció megszűnésének és az adminisztratív terhek növekedésének kockázatával jár.

5. Következtetések és további lépések

Az irányelv értékelése alapvetően pozitív, mivel uniós szinten ténylegesen hozzájárult a számlázási és e-számlázási szabályok egyszerűsítéséhez és harmonizálásához. A SID elősegítette a strukturálatlan e-számlázás alkalmazásának elterjedését, a vállalatok adminisztratív terheinek csökkenését, a gazdasági szereplők jogbiztonságának növelését és a belső piac megfelelő működését. A SID rendelkezései továbbra is relevánsak és megfelelőek az érintett gazdasági szereplők igényei – nevezetesen az egyértelműbb, egyszerűbb és harmonizáltabb e-számlázási szabályok iránti igény – szempontjából.

Egyes területeken – például az adóellenőrzések javítása és a kkv-k támogatása – sikerült pozitív eredményeket elérni, de ez elmaradt a lehetőségektől.

Az értékelés feltárt egy, a SID-ből eredő hiányosságot is, nevezetesen azt, hogy a megbízható ellenőrzési nyomvonalat biztosító üzleti ellenőrzések (BCAT) fogalmi meghatározása nem egyértelmű. Ezen túlmenően felmerült néhány olyan egyéb probléma is, amelynek nem a SID az oka, de nemzeti szinten megjelenik, például az archiválási szabályok összetettsége és a nemzeti e-jelentési követelmények.

A BCAT tekintetében igény lenne a fenti hiányosság megszüntetését biztosító pontosításra. Kétséges azonban, hogy egy ilyen pontosításnak a jogszabályban lenne-e a helye. Ennek az az oka, hogy a BCAT célja különböző típusú üzleti folyamatok egyidejű kezelése, és az irányelvbe beépített bármilyen meghatározás korlátozhatja az alkalmazási körét, és azzal a kockázattal járhat, hogy a technológiai fejlődés következtében túlhaladottá válik. Továbbá úgy tűnik, hogy az adóhatóságok kisebb jelentőséget tulajdonítanak annak, hogy az e-számlák eredetének hitelességére és tartalmuk sértetlenségének bizonyítására vonatkozó szabályok szigorúak legyenek, mert e-jelentési kötelezettségeket írnak elő. Végezetül fennállna a vállalkozások, különösen a kkv-k terhei növekedésének a kockázata. Meg lehetne tehát vizsgálni, hogy a BCAT egyértelműbb meghatározására alkalmasabb lenne-e a Bizottság által készített Magyarázatok című dokumentum, és a tagállamokban bevált gyakorlati megoldások megosztása. Ehhez járulhatna még az e-számlák jogi meghatározásának további pontosítása.

Az archiválási szabályok tekintetében, amelyet a vállalkozások összetett témának tartanak, nehéz lenne uniós szinten beavatkozni, mert a számlák tárolására vonatkozó részletes előírásokat a tagállamok határozzák meg. A digitális megoldások fejlődésével e területen

előtérbe kerülhet például az a kérdés, hogy hasznos lehet-e a számlák tárolására egy európai felhőszolgáltatási szabvány kidolgozása.

Az adóellenőrzések vonatkozásában az adóhatóságok és az érintett gazdasági szereplők úgy vélik, hogy a jelenlegi számlázási szabályok nagy mértékben igazodnak az adóellenőrzések igényeihez, és a számlázási szabályok oldaláról az adóellenőrzés sokkal nagyobb mértékben már nem javítható. A héairányelv e célból történő esetleges módosítása tehát nem járna jelentős hozzáadott értékkel. Ehelyett több adóhatóság jelenleg annak módját keresi, hogy miként lehetne a számlákhoz való fizikai vagy elektronikus hozzáférés nélkül adatokat kapni a tranzakciókról, ezért hatékony és valós idejű e-jelentési kötelezettségeket ír elő.

A kkv-k támogatását célzó lehetséges továbbfejlesztés elsősorban a pénzforgalmi elszámolási rendszerre irányul. Ugyanakkor a pénzforgalmi elszámolási rendszert az érintett gazdasági szereplők összességében pozitívan értékelték, és ezzel kapcsolatban nem jeleztek problémákat.

Az adminisztratív terhek csökkentésének korlátozott voltával kapcsolatban elmondható, hogy ennek oka főleg a strukturált e-számlák alkalmazásának alacsony fokú elterjedtsége. A SID-nek szakpolitikai szempontból ez volt a célja. Egy olyan radikálisabb megközelítés, amely kizárólag strukturált e-számlákat fogad el érvényes dokumentumként, a jelenlegi jogi szabályozás módosítását tenné szükségessé.

Végkövetkeztetésként megállapítható, hogy a SID által bevezetett számlázási szabályokat az adóhatóságok és a gazdasági szereplők jól alkalmazzák, és jelentős probléma nem merült fel. A csalás elleni küzdelem összefüggésében, és tekintettel a technológia fejlődésére, valamint az egyes tagállamokban az e-számlázással és az e-jelentéstétellel kapcsolatban megfigyelhető aktuális tendenciákra, a Bizottság a tagállamokkal közösen megvizsgálja, hogy az e-számlázásban rejlő lehetőségek kihasználása uniós szinten tovább bővíthető-e. A Bizottság foglalkozik továbbá az e-jelentési kötelezettségekkel is, különösen abban a tekintetben, hogy az eltérő tagállami szabályok milyen hatást gyakorolnak a belső piacra.